# RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 81/96

**av den 19 januari 1996**

**om ändring av förordning (EEG) nr 2455/93 om införande av slutgiltig antidumpningstull på import av mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien, Sydkorea och Taiwan, om slutgiltigt uttag av de preliminära tullar som införts och om avslutande av förfarandet avseende Thailand**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1], särskilt artikel 23 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen [2], särskilt artiklarna 12, 14 och 15 i denna,

med beaktande av det förslag som lagts fram av kommissionens efter samråd i rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

## I. FÖREGÅENDE FÖRFARANDE

(1) Genom förordning (EEG) nr 1798/90 [3], införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar på import av mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien, Sydkorea, Taiwan och Thailand, med undantag av import från vissa producenter i dessa länder för vilka kommissionen godkända åtaganden genom förordning (EEG) nr 547/90 [4], beslut 92/493/EEG [5] och beslut 93/479/EEG [6].

## II. ÖVERSYN

(2) På begäran av gemenskapsindustrin, efter samråd i rådgivande kommittén och i enlighet med artikel 14 i förordning (EEG) nr 2423/88 (nedan kallad "den grundläggande förordningen"), inledde kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [7] en översyn av gällande antidumpningsåtgärder.

I denna begäran hävdades särskilt att de ursprungligt fastställda normalvärdena generellt sett hade ökat medan exportpriserna för mononatriumglutamat med ursprung i de flesta berörda länderna avsevärt hade minskat under 1993, vilket innebar en ökad grad av dumpning jämfört med de ursprungliga slutsatserna. Det anfördes också att det mononatriumglutamat som hade sitt ursprung i de berörda länderna hade importerats till gemenskapen till priset som var lägre än de priser som överenskommits i de gällande prisåtagandena och att dessa prisåtaganden följaktligen inte utgjorde lämpliga åtgärder i detta förfarande. Slutligen gjordes det gällande att dessa omständigheter har medfört förnyade ekonomiska förluster för gemenskapsindustrin, vilka lett till ytterligare skada. De bevis för ändrade omständigheter som fanns i begäran ansågs tillräckliga för att motivera att en översyn inleddes.

(3) Kommissionen underrättade officiellt den klagande gemenskapsindustrin, de exportörer och importörer som man visste var berörda och företrädarna för de exporterande länderna, samt gav direkt berörda parter tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och begära en muntlig utfrågning.

(4) Kommissionen sände frågeformulär till de parter som man visste var berörda och mottog svar på sina frågeformulär från den klagande gemenskapsindustrin, en indonesisk producent och dennes förbundne försäljningsbolag, två sydkoreanska producenter, två taiwanesiska producenter, en thailändsk producent och två importörer i gemenskapen.

(5) En sydkoreansk exportör, en indonesisk exportör, en betydande konsument av mononatriumglutamat och *Fédération des associations de l'industrie des bouillons et potages de la CEE* begärde och beviljades en muntlig utfrågning.

[1] EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1251/95 (EGT nr L 122, 2.6.1995, s. 1).
[2] EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94 (EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10).
[3] EGT nr L 167, 30.6.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2455/93 (EGT nr L 225, 4.9.1993, s. 1).
[4] EGT nr L 56, 3.3.1990, s. 23.
[5] EGT nr L 299, 15.10.1992, s. 40.
[6] EGT nr L 225, 4.9.1993, s. 35.
[7] EGT nr C 187, 9.7.1994, s. 13.

(6) Kommissionen insamlade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs vara nödvändiga för fastställande av slutsatser och genomförde undersökningar på plats hos följande företag:

a) Klagande gemenskapsproducenter:

Orsan SA (Frankrike).

b) Producenter/Exportörer:

*Indonesien:*

— PT Indomiwon Citra Inti

— PT Jico Argung (förbundet försäljningsbolag till PT Indomiwon Citra Inti).

*Sydkorea:*

— Cheil Foods & Chemicals Inc.

— Miwon Co. Ltd

— Miwon Trading & Shipping Co. Ltd (förbundet försäljningsbolag till Miwon Co. Ltd).

*Taiwan:*

— Ve Wong Corporation

— Tung Hai Fermentation Ind. Corp.

*Thailand:*

— Thai Fermentation Industry Corporation.

c) Importörer:

GMS-Chemie-Handelsgesellschaft mbH (Tyskland).

(7) Eftersom Thai Fermentation Industry Corporation inlämnade ett brisfälligt svar på kommissionens frågeformulär och vägrade att samarbeta vid kontollen av den information de lämnat var det nödvändigt att grunda slutsatserna på tillgängliga uppgifter enligt artikel 7.7 b i den grundläggande förordningen.

(8) Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 maj 1993–30 april 1994 (nedan kallad "undersökningsperioden").

## III. FÖRLÄNGNING AV BFFINTLIGA ÅTGÄRDER

(9) Eftersom översynen inte var avslutad vid den normala tidpunkten för åtgärdernas upphävande tillkännagav [1] kommissionen enligt artikel 15.3 i den grundläggande förordningen att åtgärderna avseende mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien, Sydkorea, Taiwan och Thailand skulle fortsätta att gälla efter utgången av den relevanta femårsperioden, i avvaktan på resultatet av översynen.

## IV. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

(10) Under översynen konstaterade kommissionen att det fanns skäl att anta att de åtaganden som avses i punkt 1 inte hade följts och följaktligen drog man, genom förordning (EG) nr 1754/95 av den 18 juli 1995 [2], tillbaka sitt godkännande av de åtaganden som tidigare godkänts avseende Cheil Foods & Chemicals Inc., Miwon Co. Ltd, Ve Wong Corporation, Tung Hai Fermentation Ind. Corp., PT Indomiwon Citra Inti och Thai Fermentation Industry Corporation och införde i stället en preliminär antidumpningstull.

(11) Genom förordning (EEG) nr 2678/95 [3] förlängde rådet dessa tullars giltighet med två månader.

## V. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

(12) Efter införande av preliminära antidumpningstullar lämnade Cheil Foods & Chemicals Inc., Miwon Co. Ltd, PT Indomiwon Citra Inti och Tung Hai Fermentation Ind. Corp. sina synpunkter skriftligen. De parter som så begärde beviljades att få bli hörda av kommissionen.

(13) Kommissionen fortsatte att samla in och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för de slutgiltiga avgörandena. I synnerhet genomfördes ytterligare undersökningar på plats hos följande importörer:

DCT Chemie BV (Nederländerna)

Henry Lamotte GmbH (Tyskland)

Quimidroga SA (Spanien)

Scanchem Ltd (Förenade kungariket)

Superfos Chemicals A/S (Danmark)

Tang Frères (Frankrike)

VOS BV (Nederländerna).

(14) Parterna underrättaes skriftligen om de viktigaste omständigheter och överväganden på vars grundval man avsåg rekommendera ett införande av slutgiltiga antidumpningstullar och ett uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull. Parterna beviljades också en rimlig period inom vilken de kunde lämna synpunkter efter utlämnandet av dessa uppgifter.

Parternas muntliga och skriftliga kommentarer övervägdes och med beaktande av dessa ändrades i förekommande fall kommissionens slutsatser.

[1] EGT nr C 164, 30.6.1995, s. 7.

[2] EGT nr L 170, 20.7.1995, s. 4.

[3] EGT nr L 275, 18.11.1995, s. 22.

(15) Undersökningen överskred den ettårsperiod som avses i artikel 7.9 a i den grundläggande förordningen på grund av ärendets ovanligt komplicerade karaktär. Som angivits ovan så genomfördes kontroller på plats hos sju importörer och behovet av att erhålla och kontrollera ytterligare uppgifter uppkom endast i ett sent skede av undersökningen.

## VI. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

### 1. Beskrivning av den berörda produkten

(16) Den produkt som avses i klagomålet och för vilken översynen inletts är mononatriumglutamat som produceras i form av kristaller av olika storlek och omfattas av KN-nummer ex 2922 42 10. Det används huvudsakligen som smakförbättringsmedel i soppor, buljonger, fisk- och kötträtter och färdigmat. Produkten är densamma som i den förordning som är föremal för översyn.

(17) Mononatriumglutamat är tillgängligt i olika förpackningsstorlekar från konsumentförpackningar på 0,5 g och upp till bulksäckar på 1 000 kg. Mindre förpackningsstorlekar säljs i detaljhandeln till allmänheten medan de större storlekarna på 25 kg eller mer är avsedda för industriella användare. Det finns dock inte några skillnader i egenskaperna hos mononatriumglutamat förpackat i olika storlekar.

### 2. Likadan produkt

(18) Det fastställdes att slutsatserna i den förordning som är föremål för översyn fortfarande är giltiga och att det mononatriumglutamat som prodceras och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad är en likadan produkt som den som produceras i de fyra berörda länderna och exporteras från dessa till gemenskapen.

## VII. DUMPNING

### 1. Inledande anmärkning

(19) Vad gäller Thai Fermentation Industry Corporation bör det noteras att detta företag, som är den enda producent i Thailand som besvarat kommissionens frågeformulär, om än ofullständigt, vägrade att samarbeta vid kontrollen av de upplysningar de lämnat. Dessutom fick ingen av de samarbetsvilliga importörerna leveranser från detta företag. Under dessa omständigheter var det inte möjligt att fastställa ett individuellt avgörande för detta företag, och slutsatserna avseende Thailand måste baseras på tillgängliga uppgifter enligt vad som beskrivs i punkt 33.

### 2. Normalvärde

a) *Allmänt*

(20) För alla berörda exportländer fastställdes normalvärden för de relevanta produkttyper som exporterades till gemenskapen under undersökningsperioden i förpackningsstorlekar på säckar om 25 kg.

b) *Indonesien*

(21) För den samarbetsvillige indonesiske producenten måste normalvärdet konstrueras enligt artikel 2.3 b ii i den grundläggande förordningen, eftersom nästan hela dennes inhemska försäljning under undersökningsperioden skedde till förlust.

(22) Det konstruerade normalvärdet baserades på företagets egna tillverkningskostnader under undersökningsperioden enligt artikel 2.3 b ii i den grundläggande förordningen. Till dessa kostnader adderades ett belopp motsvarande företagets egna försäljnings- och administrationskostnader samt allmänna kostnader. I avsaknad av uppgifter om andra indonesiska producenters vinster vad gäller likadan produkt eller affärsområden ansågs det att den genomsnittliga vinsten under undersökningsperioden för alla andra samarbetsvilliga exportörer vid deras försäljning på hemmamarknaden av likadan produkt vid normal handel skulle utgöra den skäligaste grundvalen för fastställande av vinst, eftersom strukturen på de berörda marknaden i stor utsträckning liknade den i Indonesien.

c) *Sydkorea*

(23) För de två sydkoreanska producenter som besvarade kommissionens frågeformulär fastställdes normalvärdet enligt artikel 2.3 a i den grundläggande förordningen på grundval av det pris som faktiskt betalades vid normal handel vid försäljning på hemmamarknaden av likadan produkt, vilken skedde i tillräckligt stora kvantiteter för att en rättvis jämförelse skulle kunna göras.

d) *Taiwan*

(24) För de två taiwanesiska producenter som besvarade kommissionens frågeformulär fastställdes normalvärdet enligt artikel 2.3 a i den grundläggande förordningen på grundval av det pris som faktiskt betalades vid normal handel vid försäljning på hemmamarknaden av likadan produkt, vilken skedde i tillräckligt stora kvantiteter för att en rättvis jämförelse skulle kunna göras.

### 3. Exportpris

(25) De exportpriser som alla samarbetsvilliga producenter i Indonesien, Sydkorea och Taiwan uppgav i sina svar på kommissionens frågeformulär motsvarade prisnivåerna i prisåtagandena. En kontroll av dessa exportpriser bekräftade dock påståendet i begäran om översyn om att prisåtagandena inte hade följts och att uppgivna exportpriser inte var tillförlitliga.

(26) Denna slutsats gjordes med beaktande av följande omständigheter: kommissionen begärde information om återförsäljningspriser för den berörda produkten samt uppgifter om kostnader mellan import och återförsäljning från alla de importörer som hade köpt mononatriumglutamat av de exportörer som var samarbetsvilliga vid denna översyn.

Ett antal importörer lämnade de upplysningar som begärts om återförsäljningspriser och kostnader, och denna information kontrollerades på plats hos de importörer som gick med på att samarbeta ytterligare i undersökningen. Det konstaterades att dessa senare importörer, vilka hade anskaffat den berörda produkten från de samarbetsvilliga exportörerna i Sydkorea, Indonesien och Taiwan, alla hade sålt den berörda produkten på gemenskapens marknad till förlust under undersökningsperioden och att i vissa fall täckte återförsäljningspriset inte ens inköpspriset. Detta var ett regelbundet mönster i prissättningen som pågick under hela undersökningsperioden, för vilket inte något annat övertygande skäl kunde framläggas än förekomsten av kompensationsarrangemang. Vidare hittades vid kontrollbesöken hos vissa importörer klara bevis för att de prisåtaganden som godkänts avseende Miwon Co. Ltd (Sydkorea) och PT Indomiwon Citra Inti (Indonesien) inte hade följts, dvs. att importpriserna inte var på en nivå som motsvarade prisåtagandena. Vad gäller det indonesiska företaget fanns det bevis för överträdelsen genom kreditnotor som utfärdats för försäljningen av den berörda produkten, och vad gäller det sydkoreanska företaget bevisades överträdelsen genom korrespondens avseende priser som avsevärt underskred priset enligt åtagandet. Dessa omständigheter i sig själva visar att de faktiska exportpriserna för berörda transaktioner avsevärt underskred de som uppgivits inom ramen för åtagandena.

Under dessa omständigheter, som i hög grad stödjer uppfattningen att det förekommer kompensationsarrangemang och att uppgivna exportpriser inte är tillförlitliga, kom man till slutsatsen att de exportpriser som uppgivits av de samarbetsvilliga exportörerna borde beräknas på nytt enligt artikel 2.8 b i den grundläggande förordningen, dvs. på grundval av de priser till vilka den importerade produkten först såldes till oberoende kunder och med justeringar för alla kostnader som uppstår mellan import och återförsäljning samt en skällig vinstmarginal för berörda importörer.

(27) Följaktligen konstruerades exportpriset för de samarbetsvilliga exportörerna i Sydkorea, Taiwan och Indonesien genom att man från var och en av de samarbetsvilliga importörernas vägda genomsnittliga återförsäljningspris till den förste oberoende konsumenten drog av ett belopp motsvarande importörernas kostnader mellan import och återförsäljning plus ett belopp för vinst på 5 %. Denna vinstnivå ansågs skälig eftersom den överensstämde med den som ansetts rimlig för den berörda produkten i tidigare undersökningar och eftersom den inte hade bestridits. Ett ytterligare avdrag gjordes för tullavgifter och andra kostnader, såsom frakt och försäkring vid sjötransport, i syfte att nå fram till ett pris fritt fabrik i ursprungsländerna.

(28) För de samarbetsvilliga producenters transaktioner för vilka upplysningar om återförsäljning av importörer inte kunde erhållas drogs slutsatsen, mot bakgrund av fakta som framkommit vid kontroll hos de sju importör, som hänvisas till i artikel 13, av återförsäljningspriser för mononatriumglutamat som exporterats av dessa producenter, att exportpriset som lämnats av exportörerna kunde bortses från av samma ovannämnda skäl. Exportpriset måste därför enligt artikel 7.7 b i den grundläggande förordningen fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter, dvs. det ansågs att de faktiska exportpriserna i dessa fall var på samma nivå som de exportpriser som beräknats enligt punkterna 25 till 27.

### 4. Jämförelse

(29) Det vägda genomsnittliga normalvärdet för 25 kg-säckar, för varje samarbetsvillig exportör, jämfördes med exportpriset fastställt enligt punkterna 25 till 28 vid samma handelsled och fritt fabrik. I syfte att få en rättvis jämförelse togs det hänsyn till sådana skillnader i försäljningskostnader som påstods påverka prisjämförbarheten och som kunde bevisas på ett tillfredsställande sätt. I synnerhet gjordes justeringar för transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, förpackning, kreditkostnader och försäljares löner.

### 5. Dumpningsmarginaler

(30) Jämförelsen visade att det förekom dumpningsmarginaler motsvarande de belopp med vilka det fastställda normalvärdet överskred exportpriserna till gemenskapen.

(31) Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för varje producent, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns, är som följer:

*Indonesien*

| | |
|---|---|
| — PT Indomiwon Citra Inti | 64,7 % |

*Sydkorea*

| | |
|---|---|
| — Cheil Foods & Chemicals Inc. | 13,3 % |
| — Miwon Co Ltd | 32,7 % |

*Taiwan*

| | |
|---|---|
| — Tung Hai Fermentation Ind. Corp. | 44,2 % |
| — Ve Wong Corporation | 52,4 % |

(32) För de producenter i Indonesien, Sydkorea och Taiwan som varken besvarade kommissionens frågeformulär eller gav sig till känna på annat sätt fastställdes dumpningsmarginalerna på grundval av tillgängliga uppgifter enligt artikel 7.7 b i den grundläggande förordningen. I detta avseende och mot bakgrund av den andel av den totala importen till gemenskapen som innehas av de samarbetsvilliga producenterna i vart och ett av de tre berörda länderna ansågs det att slutsatserna för dessa företag utgjorde den lämpligaste grundvalen för fastställande av dumpningsmarginal.

På grundval av detta drogs slutsatsen att om någon av de berörda producenterna skulle anses ha dumpat till nivåer som underskred den högsta konstaterade dumpningsmarginalen för producenterna i det berörda exportlandet skulle detta innebära en belöning för bristande samarbete och medföra en risk för kringgående av antidumpningsåtgärder.

Följaktligen ansågs det lämpligt att för de berörda icke-samarbetsvilliga producenterna tillämpa den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för en samarbetsvillig producent i respektive land, dvs. 64,7 % i Indonesien, 32,7 % i Sydkorea och 52,4 % i Taiwan.

(33) Vad gäller Thailand och av de skäl som anges i punkt 19 ansågs det lämpligt, mot bakgrund av att det inte fanns någon samarbetsvillig producent i detta land, att basera dumpningsmarginalen för detta land på den högsta marginal som konstaterats för en samarbetsvillig producent i något av de andra länderna, dvs. 64,7 %.

## VIII. SKADA

### Inledande anmärkning

(34) I enlighet med artikel 14 i den grundläggande förordningen strävade man i undersökningen efter att fastställa omfattningen av förändringarna i de omständigheter som konstaterats i den förordning som är föremål för översyn vad gäller exportörernas beteende på gemenskapens marknad eller situationen för gemenskapsindustrin. Med anledning av att den femåriga giltighetsperioden för de åtgärder som ses över normalt sett skulle ha löpt ut, undersöktes också frågan huruvida skada skulle kunna återkomma i avsaknad av åtgärder.

Undersökningen av skadetrender omfattade perioden från 1991 till 1993 samt undersökningsperioden.

### A. GEMENSKAPSINDUSTRIN

(35) Den klagande gemenskapsproducenten är den enda producenten av likadan produkt i gemenskapen och representerar följaktligen gemenskapens totala produktion av den berörda produkten. Denne producent utgör därför gemenskapsindustrin enligt artikel 4.5 i den grundläggande förordningen.

### B. SITUATIONEN FÖR GEMENSKAPSINDUSTRIN

(36) Eftersom det bara finns en gemenskapsproducent av den berörda produkten och med hänsyn till att uppgifterna om skadeindikatorer är av konfidentiell karaktär ges siffrorna för utvecklingen av produktion, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, gemenskapens konsumtion, försäljningsvolym, marknadsandelar, prisutveckling och lönsamhet i form av indexvärden, med utgångspunkt från att siffrorna för 1991 motsvarar 100.

#### Produktion, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

(37) Gemenskapsindustrins produktion av den berörda produkten minskade under 1992 till 97,58, men återhämtade sig en aning under 1993 till 98,58. Under undersökningsperioden uppnådde gemenskapens produktion 101,08.

Gemenskapsindustrins produktionskapacitet för den berörda produkten förblev i stora drag stabil. Kapaciteten minskade under 1992 till 99,8 och ökade sedan under 1993 till 101,76 och under undersökningsperioden till 103,72. Mellan 1991 och undersökningsperioden varierade kapacitetsutnyttjandet från 100 till 96,88.

### Gemenskapens konsumtion

(38) Gemenskapens konsumtion var stabil under den undersökta perioden. Uttryckt i indexerade värden var den 100 under 1991 och minskade till 96,83 under 1992. Under 1993 ökade den till 101,08 och minskade sedan till 100,25 under undersökningsperioden.

### Försäljningsvolym och marknadsandel

(39) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym i ton föll från 100 under 1991 till 93,21 under 1992. Under 1993 utgjorde den sålda kvantiteten 107,36 och under undersökningsperioden minskade den en aning till 106,12.

Den klagande gemenskapsproducentens marknadsandel föll, uttryckt i indexerade värden, från 100 under 1991 till 92,43 under 1992, ökade till 102,73 under 1993 och föll återigen en aning till 102,28 under undersökningsperioden. Det bör dock noteras att dennes marknadsandel var alltid mycket betydande.

### Prisutveckling

(40) Även om gemenskapsindustrins försäljningspriser ökade något till 101,66 under 1992, föll de avsevärt under det följande året till 95,13. Situationen förbättrades något under undersökningsperioden i det att priserna ökade till 95,91.

### Lönsamhet

(41) Redan i början bör det noteras att trots gällande antidumpningsåtgärder var lönsamheten för gemenskapsindustrins försäljning av den berörda produkten inte vid något tillfälle under den undersökta perioden på en tillfredsställande nivå, även om gemenskapsindustrin hade lyckats sänka sina produktionskostnader. Gemenskapsindustrins faktiska lönsamhetsnivå var inte endast beaktansvärt under den nivå som ansågs rimlig i den förordning som är föremål för översyn, vilket belystes i den översyn av företagen som gemenskapsindustrin presenterade 1992, utan förblev så låg över en utdragen tidsperiod att industrins överlevnad hotades. Den redan låga nivå som rådde under 1991 sjönk ytterligare drastiskt under 1992. Den nedåtgående trenden fortsatte under 1993, då gemenskapsindustrin var mycket nära att gå med förlust. Under undersökningsperioden förbättrades lönsamheten en aning, men 1991 års nivå kunde inte uppnås. Vid analysen av lönsamheten bör man också hålla i minnet att gemenskapsproducentens vinstfall, som redan nämnts, skulle ha varit ännu större om denne inte hade lyckats med att sänka sina produktionskostnader.

### Slutsats

(42) Granskningen av dessa indikatorer visar att gemenskapsindustrins ekonomiska situation förblir oviss, trots vissa positiva effekter från de antidumpningsåtgärder som för närvarande är i kraft. Medan det genom den förordning som är föremål för översyn fastställdes att väsentlig skada förekom under perioden från januari 1989 till september 1992, visar granskningen av de omständigheter som fastställts i denna översyn att väsentlig skada har fortsatt att råda i den efterföljande perioden. Detta visas särskilt genom den ytterligare nedgången i priser och den ihållande extremt låga lönsamhetsnivån.

## C. BERÖRDA EXPORTÖRERS BETEENDE

### Importvolym

(43) Importvolymen för de berörda fyra länderna ökade från 11 228 ton under 1991 till 12 871 ton under 1992, sjönk dock därefter till 7 921 ton under 1993 och 7 478 ton under undersökningsperioden. Med undantag av Thailand följer importen av den berörda produkten uppdelad på de fyra involverade länderna i stora drag det mönster som framkommer av utvecklingen av den totala importen av mononatriumglutamat från Indonesien, Sydkorea, Taiwan och Thailand. Importen uppnådde följande marknadsandelar:

*(i %)*

| | 1991 | 1992 | 1993 | Undersökningsperiod |
|---|---|---|---|---|
| Indonesien | 2,99 | 3,55 | 3,21 | 2,34 |
| Sydkorea | 9,94 | 12,34 | 6,78 | 7,39 |
| Taiwan | 7,56 | 8,55 | 4,61 | 4,24 |
| Thailand | 0,70 | 0,64 | 0,18 | 0,10 |

Detta innebär att den berörda importens totala marknadsandel ökade från 21,18 % under 1991 till 25,07 % under 1992, för att sedan sjunka till 14,78 % under 1993 och 14,07 % under undersökningsperioden.

### Priser på dumpad import

(44) Det undersöktes huruvida de exporterande producenterna hade tillämpat underprissättning gentemot gemenskapsindustrin under undersökningsperioden. I detta syfte jämfördes ett enligt punkterna 25 till 28 konstruerat vägt genomsnittligt exportpris (CIF gemenskapens gräns, tull betald) med gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspris fritt fabrik för mononatriumglutamat såld i gemenskapen.

Nivån på underprissättning gentemot gemenskapsindustrins priser konstaterades variera mellan 20 och 22 % för import från Taiwan, mellan 9 och 11 % för import från Sydkorea och befanns vara 26 % för import från Indonesien. Vad gäller de thailändska producenterna ansågs det inte möjligt att beräkna underprissättningen med hänsyn till att de inte var samarbetsvilliga vid undersökningen, enligt vad som anges i punkt 19. Med tanke på den fastställda slutsatsen om förekomsten av kompensationsarrangemang, ingångna av de samarbetsvilliga exportörerna (se punkt 26), kan inte heller Eurostats statistisk för import från Thailand anses vara en tillförlitlig källa.

**Slutsats**

(45) Även om de berörda ländernas marknadspenetration har minskat avsevärt, har deras marknadsandel förblivit på en hög nivå, och det framträder ett klart mönster av underprissättning.

D. ORSAKSSAMBAND

**1. Kumulering**

(46) Vad gäller import från Thailand har slutsatsen fastställts att denna import, vars marknadsandel minskade till 0,1 % under undersökningsperioden, inte borde analyseras kumulerat med import från de andra berörda länderna i syfte att fastställa importens verkan på gemenskapsindustrins situation, eftersom en sådan låg importvolym inte kunde ha några allvarliga effekter på denna industri.

Liksom i den ursprungliga undersökningen och de översyner som genomförts före denna översyn konstaterades det att effekterna av import från Sydkorea, Taiwan och Indonesien måste analyseras kumulativt på grund av att de berörda importerade produkterna från vart och ett av dessa länder var likadana i alla avseenden, utbytbara och följde samma prismönster. Denna import konkurrerade med den likadana produkt som tillverkas av gemenskapsindustrin och med varandra.

**2. Effekten av dumpad import från berörda länder**

(47) För fastställandet av huruvida några förändringar hade skett vad gäller det orsakssamband mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan som fastställs i den förordning och det beslut av kommissionen som är föremål för översyn, granskades den utveckling som skett efter dessa tidigare avgöranden. Även om vissa av gemenskapsindustrins indikatorer förbättrades, förblev industrins resultat svaga särskilt vad gäller dess prisnivå, vilken föll efter det att åtgärder införts, och vad gäller dess fortsatt låga lönsamhet. Det senare kan klart hänföras till exportörernas prisbeteende enligt vad som beskrivs i punkterna 25 till 28, vilka genom underprissättning på en priskänslig marknad lyckades behålla sin press på gemenskapsindustrins priser.

(48) Med beaktande av denna utveckling och det faktum enligt ovan att importvolymen från de tre berörda länderna kvarstod på en hög nivå kan det inte finnas något rimligt tvivel om att denna import har varit en avgörande faktor för gemenskapsindustrins fortsatt dåliga ekonomiska situation.

Även om vissa förbättringar skett för gemenskapsindustrin måste slutsatsen dras att den fortfarande generellt vållas väsentlig skada på grund av de indonesiska, sydkoreanska och taiwanesiska exportörernas beteende, vilket genom underprissättning måste sägas allvarligt påverka en industri som håller på att återhämta sig från dumpning.

**3. Effekten av andra faktorer**

(49) Man undersökte också den påverkan på gemenskapsindustrins situation som kommer från andra faktorer än den berörda dumpade importen.

*Import från Brasilien*

(50) Det hävdades att gemenskapsproducenten importerade avsevärda kvantiteter av den berörda produkten från Brasilien till priser med vilka exportörerna från de fyra länderna i fråga var förhindrade att konkurrera. Det konstaterades att gemenskapsproducenten importerade mononatriumglutamat från Brasilien under undersökningsperioden i syfte att möta en plötslig efterfrågeuppgång och motverka effekterna av strejkåtgärder. Gemenskapsproducentens import utgjorde dock endast en mindre del av dess tillverkning. Ändamålet med denna import var följaktligen att gemenskapsproducenten ville försvara sin konkurrenssituation i gemenskapen och bevara sin marknadsandel. Vidare och i strid mot ovannämnda påstående importerades dessa produkter och såldes vidare till en prisnivå som var jämförbar med gemenskapsproducentens egna produktionskostnader respektive försäljningspriser.

(51) Vissa berörda parter hävdade att importen av mononatriumglutamat från Brasilien var anledningen till gemenskapsindustrins svåra situation.

Medan importen från Brasilien ökade avsevärt under den undersökta perioden (från 1 076 ton under 1991 till 4 376 ton under undersökningsperioden) ökade prisnivån på denna import en aning, enligt uppgifter från Eurostat. Även om man drog slutsatsen att import från Brasilien har bidragit till den skada som vållats gemenskapsindustrin skulle detta inte ändra det faktum att den skada som vållats av den berörda dumpade importen, beaktad separat, är väsentlig.

*Import från USA*

(52) En part hävdade att import av mononatriumglutamat från Amerikas förenta stater skulle kunna vara ansvarig för gemenskapsindustrins svåra situation.

Det konstaterades dock att import från Amerikas förenta stater under den undersökta perioden förblev på försumbara nivåer (23 ton under 1991 och 27 ton under 1993 med marknadsandelar på 0,04 % under 1991 respektive 0,05 % under 1993) och såldes till priser som vida översteg den dumpade importens priser. Vidare hävdades av den klagande att import från Förenta staterna steg kraftigt i juli och augusti 1994. Denna utveckling ägde dock rum efter undersökningsperioden och kunde därför inte tas i beaktande för detta fastställande av skada, i enlighet med gemenskapsinstitutionernas sedvanliga praxis. Det slutliga fastställandet av omständigheter i en undersökning hänför sig alltid till undersökningsperioden. Den utveckling som sker efter utgången av denna period kan inte beaktas eftersom varje annan typ av metod skulle innebära att undersökningen i praktiken blir permanent, och berörda aktörer kan manipulera resultaten genom kortlivade förändringar i prispolitiken. Slutligen rättfärdigas någon annan metod vare sig av den grundläggande förordningen eller av Avtalet om tillämpning av artikel VI i GATT 1994.

Följaktligen kan import från Förenta staterna inte anses ha haft en betydande negativ påverkan på gemenskapsindustrins situation under den period som undersökts, vilken löpte ut i april 1994.

*Annan import*

(53) Effekterna av import från andra länder än Brasilien, Amerikas förenta stater och de fyra berörda länderna för gemenskapsindustrin undersöktes också på grundval av den statistik som rapporterats från Eurostat. Denna import, huvudsakligen från Schweiz, Österrike, Kina, Japan och Hongkong skedde, med undantag för Hongkong, vanligen till priser som var avsevärt högre än priserna för de fyra berörda ländernas produkter. Den kvantitet som importerades från Hongkong var i varje fall mycket låg. I detta sammanhang kan det även vara intressant att notera att varken Schweiz, Österrike eller Hongkong hade några produktionsanläggningar för mononatriumglutamat.

Under dessa omständigheter kan det uteslutas att denna övriga import skulle ha haft en betydande negativ effekt på gemenskapsindustrins situation.

*Dålig företagsledning i gemenskapsindustrin*

(54) En importör och *Fédération des associations de l'industrie des bouillons et potages de la CEE* hävdade att gemenskapsindustrin använde föråldrad teknik i produktionen av den berörda produkten. Det anfördes också att den skada som vållats gemenskapsindustrin åtminstone delvis kunde hänföras till bristfällig företagsledning och know-how hos gemenskapsindustrin.

Dessa påståenden bestyrktes dock inte och måste följaktligen avvisas. De var heller inte överensstämmande med kommissionens egna slutsatser om gemenskapsindustrins produktivitet och effektivitet, som visas av industrins framgångsrika rationalisering.

**4. Slutsats**

(55) Under dessa omständigheter fastställdes slutsatsen att även om det godtogs att ovannämnda faktorer hade en negativ effekt på gemenskapsindustrins situation har den dumpade importen från Indonesien, Sydkorea och Taiwan, beaktad separat, fortsatt att vålla gemenskapsindustrin väsentlig skada.

## E. UPPREPNING AV SKADA

(56) För att utvärdera effekten av att gällande åtgärder upphör att gälla har mot bakgrund av ovannämnda analys följande beaktats:

(57) — Vad gäller Thailand och som det nämns i punkt 46 är effekten av exporten från detta land försumbar och det finns inte heller något som tyder på att den dumpade importen skulle återkomma. Åtgärderna bör därför upphöra att gälla.

— Mononatriumglumat är en råvara och priset är den huvudsakliga faktorn för konsumentens val, varvid alla konsumenter är industriella användare. Försäljning till låga priser har följaktligen oundvikliga substitutionseffekter i det att vissa konsumenter väljer att få försörjning till de lägsta priser som erbjuds.

— Underprissättningsmarginaler på upp till 26 % har fastställts. Det är högst sannolikt att dessa skadliga priser kommer att kvarstå i framtiden och hindra gemenskapsindustrin från att återhämta sig från tidigare skada, och des situation skulle förvärras ytterligare om de gällande antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla.

— Ytterligare tecken på gemenskapsindustrins behov av att skyddas också i fortsättningen mot skadlig dumpning utgörs av exportörernas beteende, vilket har lett till att kommissionen har dragit tillbaka åtagandena. De exportpriser som uppgavs av exportörer måste anses vara otillförlitliga på grund av de låga återförsäljningspriserna på gemenskapens marknad, vilka endast kan förklaras av att det förekommer kompensationsarrangemang. Sannolikheten för att skadlig dumpning skulle återkomma bekräftas också av de upplysningar som kommissionen erhållit om den export av mononatriumglutamat från de fyra berörda länderna som gjordes till de tre nya medlemsstaterna före deras anslutning. Denne export konstaterades ha gjorts till priser som var betydligt lägre än gemenskapens prisnivå, vilket visar de berörda ländernas benägenhet att dumpa denna produkt.

(58) Under dessa omständigheter fastställs slutsatsen att den skada som redan vållats gemenskapsindustrin och som härrör från dumpad import från Sydkorea, Taiwan och Indonesien enbart skulle förvärras om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

## IX. GEMENSKAPENS INTRESSE

(59) I förordning (EEG) nr 2455/93 drog rådet slutsatsen att det låg i gemenskapens intresse att åtgärder infördes mot import av mononatriumglutamat från de fyra berörda länderna. Det konstaterades att den slutsats om gemenskapens intresse som fastställs i den förordning som är föremål för översyn borde kvarstå oförändrad eftersom utvecklingen under den påföljande perioden av de omständigheter som ligger till grund för denna slutsats endast har stärkt åsikten att åtgärderna bör bevaras.

(60) Det bör noteras att produktionen av mononatriumglutamat är föremål för stränga miljönormer vilket skulle kunna medföra betydande investeringar. Gemenskapsindustrins förmåga att genomföra nödvändiga investeringar skulle hotas om den svaga ekonomiska situationen, som orsakats av skadlig dumpning, inte avhjälptes och om effektiv konkurrens inte återupprättades genom att antidumpningsåtgärderna bevaras, med vissa ändringar för att avspegla de senaste slutsatserna.

(61) En berörd part anförde att ett bevarande av antidumpningsåtgärderna på deras nuvarande nivå skulle medföra att gemenskapsindustrin skulle stärka sin redan starka position på gemenskapens marknad till förfång för användarna av mononatriumglutamat. I detta sammanhang bör det noteras, trots gemenskapsindustrins betydande andel av gemenskapens marknad, att det finns tillräcklig konkurrens på denna marknad, vilket framkom av närvaron av import från sju andra länder under undersökningsperioden, motsvarande den av de berörda länderna. Vad gäller antidumpningsåtgärdernas effekt på situationen för gemenskapens användare av mononatrium, erkändes det att varje ökning av priset på insatsvaror var av betydelse för dem. Även om den industri som använder mononatriumglutamat vägrade att uppge den andel av dess totala kostnader som kan hänföras till mononatriumglutamat, förnekade den inte, vilket visas av undersökningen, att priset på mononatriumglutamat endast har en mindre effekt på kostnaden för de produkter i vilka det användes.

(62) Mot bakgrund av detta konstateras det att det ligger i gemenskapens intresse att antidumpningsåtgärderna fortsätter att gälla, med ändringar, i syfte att ge gemenskapsindustrin det utrymme som den behöver för att övervinna sin vanskliga ekonomiska situation.

## X. ÄNDRING AV GÄLLANDE ÅTGÄRDER

### 1. Samarbetsvilliga exportörer

(63) Efter det att de underrättats om undersökningens avgöranden erbjöd de samarbetsvilliga exportörerna nya minimiprisåtaganden avseende export till gemenskapen av den berörda produkten. Men av de skäl som anges i punkterna 25 till 28 konstaterades det att åtaganden inte var en lämplig åtgärd för att avhjälpa den skada som vållats gemenskapsindustrin. I själva verket fick de åtaganden som tidigare

godkänts återtas på grund av överträdelse och exportörerna kunde inte ge några garantier gällande prisnivåer eller uppfyllande av skyldigheter för att motivera att sådana åtaganden godkändes. Följaktligen beslutade kommissionen efter samråd att inte godkänna de åtaganden som erbjudits.

(64) För fastställandet av lämplig tullnivå beaktades de dumpningsmarginaler som konstaterats samt de tullar som krävdes för att undanröja den kvarstående skada som vållats gemenskapsindustrin.

Eftersom denna kvarstående skada huvudsakligen består i prisfall och fortsatt onormalt låg lönsamhet kräver ett undanröjande av skadan att industrin försätts i en position som innebär att dess priser kan öksa till en lönsam nivå. För att uppnå detta bör exportpriserna ökas i enlighet med detta. För beräkning av nödvändiga prisökningar ansågs det att priserna på dumpad import måste jämföras med gemenskapsindustrins produktionskostnad plus en skälig vinst som är tillräcklig för att säkerställa industrins livskraft.

På denna grundval jämfördes de viktade genomsnittliga exportpriserna under undersökningsperioden, fritt gemenskapens gräns, ökade med tullar i förekommande fall, med den berörda gemenskapsproducentens produktionskostnad med tillägg för vinstmarginal. Den vinstnivå som tillämpats, vilken inte kan anges av konfidentiella skäl och inte uppnådde den nivå som denna producent hade innan den berörda importen började få effekt, anses vara möjlig att uppnå i avsaknad av dumpad import och överensstämmer med den som kommissionen ansåg vara rimlig i den ursprungliga undersökningen.

Dessa jämförelser visade att det fanns skademarginaler som, uttryckta som en vägd genomsnittlig procentandel av priset fritt gemenskapens gräns, varierade från 25,4 % til 35,7 %.

(65) För en exportör var den konstaterade dumpningsmarginalen lägre än den motsvarande ökning av exportpriser som var nödvändig för att undanröja skada beräknad enligt ovan. För detta företag bör följaktligen tullen motsvara den fastställda dumpningsmarginalen. För de övriga samarbetsvilliga exportörerna gäller att konstaterade dumpningsmarginaler överskrider de motsvarande ökningar i exportpriser som krävs för att undanröja skada, beräknad enligt ovan, och därför bör tullarna för dessa företag motsvara de fastställda skademarginalerna.

(66) Med beaktande av den potential som finns för att absorbera effekten av en antidumpningsvärdetull samt de överträdelser av åtaganden som konstaterats bör en tull införas i form av en särskild tull, dvs. ett fast belopp i ecu per kg.

### 2. Andra producenter i berörda exportländer

(67) De samarbetsvilliga exportörerna svarade för en mycket hög andel av den totala exporten av den berörda produkten till gemenskapen. För fastställandet av tull för de producenter i de berörda länderna som varken besvarade kommissionens frågeformulär eller på annat sätt gav sig till känna, ansågs det följaktligen lämpligt att fastställa den tullnivå som skall tillämpas för dessa producenter till den högsta tullnivå som fastställts för en exportör i respektive land.

### 3. Slutsats

(68) Följaktligen bör den förordning som är föremål för översyn ändras i enlighet med ovannämnda slutsatser.

## XI. UTTAG AV PRELIMINÄR TULL

(69) Med tanke på fastställda dumpningsmarginaler, överträdelserna av åtagandena och den allvarliga skada som vållats gemenskapsindustrin, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull slutgiltigt tas ut, med undantag av de belopp som tagits ut för import från Thailand av de skäl som anges i punkt 57.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2455/93 skall ersättas med följande:

*"Artikel 1*

1. Härigenom införs slutgiltiga antidumpningstullar på import av mononatriumglutamat enligt KN-nummer 2922 42 10 med ursprung i Indonesien, Sydkorea och Taiwan.

2. Följande tullar skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, oförtullat:

| Land | Produkter tillverkade av | Tull (ecu per kg) | Taric-tilläggs-nummer |
|---|---|---|---|
| Indonesien | alla företag | 0,334 | — |
| Sydkorea | — Cheil Foods & Chemicals Ltd | 0,129 | 8843 |
| | — alla övriga företag | 0,286 | 8876 |
| Taiwan | alla företag | 0,289 | — |

3. Såvida inte annat föreskrivs skall gällande bestämmelser om tull tillämpas."

*Artikel 2*

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt förordning (EG) nr 1754/95 skall slutgiltigt tas ut i sin helhet. De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull på import från Thailand skall frisläppas.

*Artikel 3*

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 januari 1996.

*På rådets vägnar*
W. LUCCHETTI
*Ordförande*